

РЕШЕНИЕ

№ 7376

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5013** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. С. Х. против решение № ППН-01-701/2019г. от 21.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) „Стелиопласт трейд“ ЕООД и „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като недопустима и неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима относно решението в частта му, с която КЗЛД е оставила без уважение като неоснователна жалбата с рег. № ППН-01-701/24.07.2019 г., по отношение на „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД и е постановено заплащане на разноски в полза на същото дружество. В тази му част оспорването е направено в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес, доколкото актът се явява за него неблагоприятен в тази му част. Разгледана по същество, в допустимата ѝ част жалбата е неоснователна.

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-701/24.07.2019 г., подадена от жалбоподателката, с оплакване за неправомерно обработване на личните ѝ данни. Последното се изразява в това, че в изготвения Годишен финансов отчет (ГФО) за 2018 г. и Годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за

корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за финансовите резултати и дължимия корпоративен данък за 2018 г. на „Стелиопласт трейд“ ЕООД, фигурират нейните лични данни в обем: три имена и ЕГН, посочени в документа ГФО, в графата „С. на годишния финансов отчет е:“. Това било установено при проверка от служители на Националната агенция за приходите (НАП) на документацията на посоченото дружество, касаеща счетоводно приключване към 31.03.2019 г. В жалбата до КЗЛД е поискано и обезщетение за употребените й лични данни в размер на 25 000 лева.

В изпълнение на задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, КЗЛД предприела опит да предостави на „Стелиопласт трейд“ ЕООД възможност да изрази писмено становище и да представи относими доказателства. Изпратеното писмо било върнато в цялост и дружеството било уведомено по реда на чл. 18а ал. 9 от АПК, на посочения в Търговския регистър адрес на седалище и управление. От Националната агенция за приходите (НАП) била изисквана уточняваща информация във връзка с неправомерното обработване на лични данни от „Стелиопласт трейд“ ЕООД. От НАП била предоставена информация, че в подадената с вх. № 2210И0619660/01.04.2019 г. годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО от „Стелиопласт трейд“ ЕООД е посочена като съставител на ГФО на задълженото лице - С. С. Х., с посочено ЕГН. Декларацията е подадена през Портала за електронните услуги на НАП, от представляващия дружеството и автор на удостоверението за квалифициран електронен подпис - М. Е. С. - управител на дружеството. Няма данни за подадено от работодателя уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ при НАП за сключван трудов или друг договор със „Стелиопласт трейд“ ЕООД. Към 02.07.2020 г. в информационната система на НАП за лицето няма подавани данни от дружеството.

От „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД била предоставена информация, че жалбоподателката е била служител при тях за периода от 18.03.2019 г. до 30.06.2019 г. В правомощията й никога не са били включвани задължения по изготвяне на финансови отчети. В кантората с тази дейност се занимава само управителят и главният счетоводител. „Стелиопласт трейд“ ЕООД никога не е било клиент на „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД, и никога не са имали с тях каквито и да било договорни отношения. Счетоводната кантора няма никакво отношение към обстоятелството, че жалбоподателката е била посочена като изготвил документите, изпратени до НАП от дружеството „Стелиопласт трейд“ ЕООД.

От Софийска районна прокуратура (СРП) на КЗЛД била предоставена информация, че е образувано ДП № 15457/2019 по описа на 01-РУ към СДВР за това, че на 01.04.2019 г. в [населено място] е съставен неистински частен документ - годишна данъчна декларация от името на г- жа С. С. Х. и документът е употребен, за да се докаже, че съществува правно отношение - престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК. Разследването не е приключило. Не са извършвани експертна справка и графическа експертиза. Наказателното производство е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 НПК (за издирване на извършителя). В хода на разследването е установено, че вписаните данни за търговско дружество „Стелиопласт трейд“ ЕООД - адрес, едноличен собственик на капитала, управител, са фиктивни. Данни за лицата, които действително осъществяват дейност от името на дружеството, както й за техните адреси, до настоящия момент не са установени.

При преценката относно допустимостта на жалбата, с която е сезирана, КЗЛД взела предвид, че съгласно чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския

парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), във връзка с уточнението, направено в Съображение (122) от същия регламент, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби, подадени от субекта на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес. КЗЛД приела, че в случая жалбата е насочена срещу дружества, които са администратори на лични данни, по смисъла на чл. 4 т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, предвид правно-организационната им форма на юридически лица – търговци, от субект на данни с правен интерес, с оглед изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Посочва се в мотивите на оспорения акт, че употребата и предоставянето на лични данни, на трето лице (в случая - НАП) е действие по обработването им по смисъла на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Регламента), и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на Регламента и ЗЗЛД. В чл. 6 § 1 от Регламента са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица - субекти на данните. Администраторът „Стелиопласт трейд“ ЕООД е обработил личните данни в обем: три имена и ЕГН, събрани, съхранени и послужили му за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2018 г. с вх. № 2210И0619660/01.04.2019 г., чрез предоставяне на трето лице чрез портала за електронни услуги на НАП, без наличие на условия за допустимост на обработването, и за които не е налице договорна или друга връзка с администратора, съответно, жалбоподателката не е предоставяла личните си данни за тези или за каквито и да било други цели на същия. В НАП е подадена посочената годишна данъчна декларация от дружеството, която съдържа данни за жалбоподателката, посочена в нея като съставител на годишния финансов отчет на задълженото лице. Декларацията е подадена през Портала за електронните услуги на НАП, от представляващия дружеството и автор на удостоверението за квалифициран електронен подпис - М. Е. С. - управител на дружеството. Декларацията по чл. 92 от ЗКПО се подава по образец, в който се посочва лицето съставител с три имена и ЕГН. Съответно така посоченото лице, носи административна отговорност за истинността на информацията, посочена в декларацията, за което в конкретния случай е търсена от органите на НАП и жалбоподателката.

В съответствие с установените обстоятелство, КЗЛД приела, че не е налице разписаното в чл. 6, § 1 от Регламента законово основание за обработване на личните данни на жалбоподателката. Обработването не е съобразено с изискванията за законосъобразност - допустимост на обработването на лични данни, извършено е без съгласието на жалбоподателката и без да е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването посочени в чл. 6, § 1 б. „а“-, „е“ от Регламента, с което са нарушени правата на лицето, сезирало КЗЛД. Съобразно предвидените в чл. 58, § 2 от Регламента корективни правомощия, Комисията приела, че на администратора на лични данни следва да се наложи имуществена санкция за извършено нарушение в размер на 2 000 лв. В тази връзка са изложени мотиви, че имуществената санкция е най-подходяща мярка спрямо администратора в посочения размер, като справедлив такъв. Предвидените в чл. 58 § 2 от Регламента мерки са приложими в случаите, при

които се касае за неизпълнение на задължение от страна на администратора, довело до нарушение, при което чрез предприемане от негова страна на последващи действия, би било възможно нарушението да се отстрани. В разглеждания случай корективните мерки по букви „а“ - „з“ и буква „й“ на чл. 58, § 2 от Регламента, са неприложими доколкото нарушението е вече извършено и последиците са налице, поради което същите не биха могли да постигнат преследваната цел, а именно да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Единствено имуществената санкция, като корективна мярка по чл. 58, § 2 буква „и“ от Регламента, КЗЛД счела за най-целесъобразна и ефективна, като мярка за справяне с нарушението. Освен чисто санкционна, мярката е реакцията на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила. Имуствената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед преустановяване извършването на същото нарушение занапред.

Посочва се в мотивите на оспореното решение и, че в чл. 83, § 1 и 2 от Регламента са уредени критериите при налагането на наказания „глоба“ и „имуществена санкция“, както и принципите, че същите трябва да са ефективни пропорционални и възпиращи. При определяне на размера на имуществената санкция КЗЛД взела предвид, че са обработвани лични данни в обем - три имена и единен граждански номер за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2018 г. без знанието и съгласието на субекта на данните. Няма данни за настъпили неблагоприятни последици за жалбоподателката във връзка с нарушението. Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от администратор на лични данни - юридическо лице, разглеждането на елемента умисъл и небрежност е неотнормосимо в случая. Няма данни да са предприемани от страна на администратора действия, които биха могли да смекчат последиците от вредите претърпени от субекта на данните. Няма данни за приети и въведени подходящи технически и организационни мерки от администратора в обем, който да може да гарантира недопускането на подобни нарушения за в бъдеще. Не са ангажирани в административното производство доказателства от администратора „Стелиопласт трейд“ ООД за предприети действия и осъществени проверки, целящи предотвратяване на нарушения от този вид. Нарушението е първо за администратора, за което определеният размер на имуществената санкция е в минимално допустимия размер, определен към датата на извършване на нарушението. Личните данни, засегнати от нарушението, са в обем, достатъчен субекта на данните да бъде индивидуализиран по категоричен начин. Нарушението е станало известно на надзорния орган с подадената жалба от субекта на данните. Администраторът не е потвърдил извършването му, съответно не е предприел действия с цел да минимизира негативното въздействие върху субекта на данните. На администратора не са налагани мерките по чл. 58, § 2 от Регламента във връзка със същия предмет на обработване. Елементите, посочени в чл. 83, §2 б. „й“ и „к“ от Регламента, са неприложими в случая. „Стелиопласт Трейд“ ЕООД е микро предприятие по смисъла на Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП).

По отношение на „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД, КЗЛД приела, че жалбата е неоснователна, тъй като неправомерното обработване на личните данни е осъществено от „Стелиопласт трейд“ ЕООД, по подробно изложените съображения. Обстоятелството, че жалбоподателката е била в трудово правоотношение с администратора „Счетоводна кантора Елвада“ ЕООД в периода на подаване на горепосочената декларация по чл. 92 от ЗКПО се явява ирелевантно, поради липсата на преки или косвени причинно-следствени връзки между едните и другите факти.

Във връзка с направеното искане от тази страна за възстановяване на направени за производството разноски, КЗЛД приела, че разноски за адвокатско възнаграждение в производството пред нея не се предвиждат нито в специалния закон - ЗЗЛД, нито в общия - АПК. Съгласно чл. 47, ал. 2 от АПК е допустимо в административното производство да бъде уважено искане за направени разходи, когато лице по чл. 44, ал. 3, което има адрес в друга община и се е явило лично по призовка извън случаите по чл. 46, ал. 1, се признават пътни и други разходи. Поради това, КЗЛД намерила за основателно искането за признаване на направените от процесуалния представител на „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД пътни разходи за самолетни билети в размер на общо 374.85 лв.

По отношение на отправеното искане за обезщетение в размер на 25 000 лв. за незаконосъобразната употреба на личните данни на жалбоподателката, КЗЛД посочила в мотивите си, че съгласно чл. 82, § 1 от Регламента, всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на настоящия регламент, има право да получи обезщетение от администратора или обработващия лични данни за нанесените вреди. Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Единственият способ за упражняване на правото на обезщетение е чрез сезиране на компетентния съд. Съгласно чл. 82, § 6 от Регламента - съдебните производства във връзка с упражняването на правото на обезщетение се образуват пред съдилища, компетентни съгласно правото на държавата членка, посочена в член 79, § 2 от същия. По тези съображения, КЗЛД намерила за недопустимо искането за присъждане на обезщетение за претърпени от жалбоподателката вреди.

По тези съображения и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 58, § 2 от Регламента, КЗЛД постановила оспореното решение, с което оставила без уважение като неоснователна жалбата с рег. № ППН-01-701/24.07.2019 г., по отношение на „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД; обявила същата жалба за основателна в частта ѝ срещу „Стелиопласт трейд” ЕООД и наложила на последното имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламента, за нарушение на чл. 6, § 1 от същия; уважила, в тежест на жалбоподателката, направените транспортни разходи от „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД в размер на общо 374.85 лв.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват различни правни изводи. Видно от съдържанието на отправената до КЗЛД жалба (л.145-146 от делото), направените в нея изявления безпротиворечиво налагат извода, че е обективизирано оплакване за неправомерно обработване на лични данни от двете дружества. Наред с това, в рамките на дискреционните правомощия на административния орган е преценката, при подадено оплакване, да издири лицето, отговорно за извършване на това обработване. Съответно, за тази цел комисията дължи служебно да събере доказателства за релевантните обстоятелства, което направено в случая и обсъдено в мотивите на оспореното решение. Ето защо, неоснователни са доводите, изложени в жалбата, в насока неправилното конституиране на „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД като страна в производството пред КЗЛД. Неоснователен е и доводът за необходимост от спиране на същото производство до приключване на образуваното наказателно

такова, тъй като фактите от значение за преценката, правомерно ли са обработвани личните данни от двете ЗС в случая, са различни от релевантните за реализиране на наказателна отговорност. Фактичката обстановка, относима към настоящия спор, е изяснена в пълнота от КЗЛД. Последната е обсъдила подробно в мотивите си и приложимата нормативна уредба и не се установява основание да се приеме, че постановеното решение е неправилно.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено от компетентен орган в установената форма; при това не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На основание чл.143, ал.4 АПК следва да бъде уважено и искането на ЗС „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД за възстановяване на разноските, направени по делото за адвокатско възнаграждение. Последното е платено в размер на 800лв., видно от отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. С. Х., с ЕГН [ЕГН], против решение № ППН-01-701/2019г. от 21.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която е обявена за основателна жалба с рег. № ППН-01-701/24.07.2019 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта ѝ срещу „Стелиопласт трейд” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и е наложена на последното имуществена санкция в размер на 2000 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Х., с ЕГН [ЕГН], против решение № ППН-01-701/2019г. от 21.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни, в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА С. С. Х., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. С. Х., с ЕГН [ЕГН] да заплати на „Счетоводна кантора Елвада” ЕООД, с ЕИК 20466758, сумата 800 (осемстотин) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: